No. 864 Zaterdag 21 Juli 1900. 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—.
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 20 Juli.

DE VLOEK DER ONGERECHTIGHEID.

Het stuitende onrecht, dat op het oogenblik in Zuid-Afrika wordt gepleegd, waar een klein, vrijheidlievend volk enkel uit baat– en staatzucht door een zoogenaamde beschaafde natie wordt vernietigd, wekt te recht over de geheele wereld algemeene verontwaardiging.

Men kan zich niet begrijpen, hoe de beschaafde christelijke wereld kalm kan aanzien, dat die gruwel onder haar oogen wordt voltrokken. Men verbaast zich dat de mogendheden niet reeds sinds lang tusschenbeide zijn gekomen om aan den schandelijken verdelgingsoorlog een einde te maken en het verdere bloedvergieten te stuiten.

En men heeft gelijk : het is een onuitwischbare schande voor de wereld, dat hetgeen thans in Zuid-Afrika gebeurt mogelijk is.

Maar is — dit toegegeven — de verbazing over het werkeloos toezien der mogendheden niet een beetje naïef? Waarom zouden die mogendheden zich plotseling warm maken voor de kleine Boerenstaatjes aan een uithoek der aarde, terwijl zij vlak onder haar oogen de grofste ongerechtigheden hebben laten begaan zonder dat zij er zich iets van aantrokken ?

Of is er in Europa zelf soms geen gruwzaam onrecht gepleegd bij de vestiging van de Duitsche en van de Italiaansche eenheid ? Koos toen ook de openbare meening, zooals zij door de "groote pers" gemaakt wordt, partij voor de overwonnenen, de beroofden en onderdrukten tegen de overweldigers ? Of juichte zij niet veeleer de overweldigers toe, terwijl ze de onderdrukten met smaad en schimp overlaadde ?

Welke houding heeft Europa, heeft de wereld, heeft de "openbare meening" aangenomen bij de overweldiging van den Kerkelijken Staat en de berooving van den Paus–Koning ? Laat zich op dit oogenblik, terwijl er in de laatste jaren zoo heftig geschermd is met het woord "recht", nog maar iets ontwaren van eenig besef, dat het onrecht, in 1870 te Rome gepleegd, nog steeds herstel blijft eischen ?

Men kan moeilijk zeggen dat het verjaard of vergeten zou zijn. De H. Vader blijft er bij elke gelegenheid tegen protesteeren en er de aandacht der machthebbers op vestigen. Maar wie neemt daar notitie van ?

En dat is nu geen onrecht, aan een enkelen kleinen volksstam gepleegd, maar feitelijk aan al de honderden millioenen katholieken over de heele wereld, die zich in hun geestelijk Opperhoofd allen getroffen voelen en beroofd achten, wijl het niet het bijzonder eigendom gold van den Paus, maar het erfgoed der Kerk.

Toch voelen de mogendheden daar zoo weinig voor dat, toen zij verleden jaar in Den Haag plechtig over vrede en gerechtigheid kwamen beraadslagen, zij om den wille van den overweldiger den toch altijd nog souvereinen Paus buiten den kring der vorsten sloten.

En men zou verwachten, dat zij zich in moeilijkheden zouden wikkelen om den wille van de geweldadig uitgeroeide Boeren !

Ze zijn er niet koud of warm bij geworden, toen de „groote moordenaar" in Armenië honderdduizenden weerlooze Christenen liet ombrengen. Ja, zij vonden er niet het minste gemoedsbezwaar in, op de vredesconferentie de in christenbloed gedoopte hand te drukken van den sultan, dien de christelijke keizer Wilhelm zelfs nog als „zijn vriend" begroet.

En hoe hebben de mogendheden zich gehouden, toen het veroveringslustig Amerika, onder de onbeschaamdste voorwendsels, het zwakke Spanje verpletterde ? Hebben zij soms geprotesteerd toen de Yankee, onder voorgeven, de onderdrukte Cubanen en Philippijners van het Spaansche juk te bevrijden, die verradelijk onder zijn eigen juk bracht ?

Toch waren op dat zelfzuchtig, trouweloos Amerika aller blikken gevestigd, toen het Boeren-Driemanschap daar om bemiddeling aanklopte. Begreep men dan niet, dat de Yankees onmogelijk voor de Boeren partij konden kiezen zonder hun eigen schandelijke houding tegenover de Philippijners te veroordeelen ?

Ronduit is het in den Amerikaanschen senaat erkend, dat men zich door zijn optreden tegenover de Philippijners de handen gebonden had.

Toen den 21en Mei het voorstel van senator Allen om de Zuid-Afrikaansche deputatie in den senaat toe te laten, met 36 tegen 21 stemmen verworpen was, stond, in weerwil dat de discussie was afgeloopen, de senator Tillemann op en toonde in bittere bewoordingen aan dat men door die verwerping lafhartig de knie voor den Britschen invloed gebogen had.

En toen de republikeinsche senator Hoar daartegen opkwam, vroeg Tillemann op den man af : „Gelooft de senator dan niet, dat het die noodlottige invloed is waarvan ik sprak, welke bewerkt heeft dat wij een schandelijken veroveringsoorlog moeten voeren, dat de Amerikanen geen begrip meer hebben van vrijheid en vaderlandsliefde en dat wij voor het oog der menschheid onteerd zijn ?"

Daarop volgde van Hoar's kant de cynieke verklaring : „Ik moet bekennen, dat naar mijn meening de sympathie, welke wij den Boeren behooren toe te dragen, in botsing is gekomen met de houding, die het land tegen de inwoners der Philippijnen heeft moeten aannemen."

Kan het duidelijker ?

Door zijn ongerechtigheid tegenover de Philippijners heeft Amerika het recht verbeurd om op te komen voor het recht der Boeren. Het kan het woord „recht" niet meer uitspreken zonder zijn eigen ongerechtigheid op de kaak te stellen.

Zoo brengt de eene politieke misdaad de andere voort.

Zoo vervalt men van de eene ongerechtigheid in de andere, tot eindelijk de maat vol is en het kwaad zich zelve straft.

Leerzaam is in dit opzicht wat dezer dagen uit Londen aan den *Petit Bleu* geseind werd :

„In onze staatkundige kringen begint men zich ernstig ongerust te maken over de wending, die de gebeurtenissen in China nemen, niet zoozeer om onze economische belangen (spoorwegen, concessies, enz.], maar vooral om de staatkundige verwikkelingen, die de moorden, door de Boxers gepleegd, na zich kunnen sleepen. Rusland, in de eerste plaats, zou wel eens in die onlusten een voorwendsel kunnen vinden tot een algemeene tusschenkomst in eigen voordeel. Men heeft reeds opgemerkt, dat Rusland de eerste was, om een afdeeling troepen tegen de Boxers uit te zenden en het eerste gevecht te leveren ; en men vreest, dat het op zich zelf staande voorval tot verschillende andere zal leiden, te meer, daar Engeland de handen te vol heeft met de Boeren, om een voldoend contingent troepen te zenden, ten einde de onlusten te onderdrukken.

Vooral onrustbarend is, dat het precedent, dat Engeland in Transvaal heeft in 't leven geroepen, aan Engeland belet om zich te verzetten tegen een Russische of internationale tusschenkomst, waarbij het slechts een zeer kleine rol zou spelen. Het beweert zooveel bloed in Transvaal te laten vloeien voor „de uitlanders," de vreemdelingen, die het stemrecht

Feuilleton.

Hoe te B. in Frankrijk eene bijzondere school werd geopend.

Een "Zusterke der armen," klein van gestalte, maar met een donker, vurig oog, welks heldere opslag van moed en energie getuigt, met een rustige en toch fiere, kloeke houding, gaat zich aanmelden bij den maire of burgemeester der gemeente B..... Deze, iemand van grooten, zwaren lichaamsbouw, wiens ruw en plomp hoofd gevuld is met niets dan...... een stapel anti-clericale beginselen en vooroordeelen tegen al wat godsdienstig is en die meent, deze noodig te hebben om een man te zijn van aanzien en van zijn tijd, wordt aangenaam verrast door het aandienen der religieuse en, vast besloten in elk geval barsch en weerspannig te zijn, begeeft hij zich naar het vertrek, waar de kloosternon hem bescheiden en kalm zit af te wachten.

— Wat is er van uw dienst, Juffrouw ?

— Mijnheer ! ik kom u de door de wet gevorderde kennisgeving brengen van de oprichting eener bijzondere school alhier.

—Wat zegt u ?......Watblief?...... Heb ik u goed verstaan ? Gij beweert, eene kloosterschool te gaan openen op het grondgebied *mijner* gemeente, zonder mij daarvan te verwittigen ?

— Pardon, Heer Burgemeester, op dit oogenblik verwittig ik u daarvan. Mijne komst ten uwent heeft geen ander doel.

— Maar *ik* ben niet van dit gevoelen ! Volstrekt niet !......... Volstrekt niet !...... Hoort gij Zustertje ?

—Ik hoor het wel, zeker wel, zeker wel. Ik kom ook volstrekt niet uw gevoelen vernemen, maar eenvoudig u verzoeken, mijne aangifte in ontvangst te nemen en ze bekend te maken.

— En denkt ge, hier te zullen slagen?

— Met de hulp Gods hoop ik het.

— Ha ! ha ! ha ! grijnslachte de edelachtbare burgemeester, terwijl de dikke, krullende lippen en eenige grove plooien aan het ruwe gelaat eene onaangename uitdrukking gaven, 't is wat moois...... Maar bedenk wel, dat *ik* meester ben in de gemeente ; dat ik u zal tegenwerken, dat gij niet de minste geldelijke ondersteuning zult hebben, dat mij duizend middelen ten dienste staan, om u te bemoeilijken, om u het leven ondragelijk te maken.

— En welke middelen gij niet zult aanwenden.

— Wie zal mij dat beletten ? Ik zal de ondersteuning weigeren van de armenkas aan de ouders, die u hunne kinderen toevertrouwen......

— Dat zou eene grove onbillijkheid zijn, eene willekeurige daad van ongerechtigheid.

—Waarom komt gij scheuring brengen in de gemeente en afbreuk doen aan onze openbare school, zonder verlof ?

— Vooreerst, ik zeide u al, dat ik geenszins uw verlof noodig heb, maar eenvoudig eene handteekening, die gij mij niet kunt weigeren. En dan, ik handel gelijk de soldaat ; ik ga, waar ik gezonden word, zonder naar de reden van het bevel te vragen. Welnu, mijne oversten, dringend aangezocht door verschillende familiën, hebben mij belast, hier eene school te gaan stichten, waarin men leert, tot God te bidden en Hem te gehoorzamen, en ik ben gekomen. Wees dus zoo goed, Mijnheer Burgemeester, mijne kennisgeving bekend te maken en het plan te bekrachtigen van de lokalen, bestemd voor de nieuwe school.

— Laat zien het plan......Jawel, maar dat onderteeken ik zóó niet, om niet blindelings mijne eigene voordeeling uit te spreken. Ik wil mij persoonlijk overtuigen, of de afmetingen van het gebouw nauwkeurig zijn.

— Zopals u verkiest ; maar dan zeer spoedig, want ik zou graag den eersten trein nemen, om deze stukken te gaan overhandigen aan den inspecteur van het onderwijs.

— Zeer spoedig !......Zeer spoedig...... Wat gij doorslaat ! Een arm nonneke durft aldus spreken tot mij, den eersten overheidspersoon der gemeente, rijk, geacht, gerespecteerd, die weldra eene eervolle decoratie zal ontvangen en...... die nog niet heeft ontbeten !

— 't Is in een oogenblik afgeloopen. Volg mij, asjeblief, — en zie, de dikbuikige burgervader, gedwongen door het zedelijk overwicht der nederige kloostermaagd, komt achter haar aangewaggeld, in zich zelven brommend en uitvarend tegen de onverdraagzaamheid der clericalen, terwijl hij nu en dan de zweetdruppelen van het glimmende voorhoofd wegvaagt.

— Wees zoo goed, binnen te gaan, Heer Burgemeester.

— O neen, neen, in het geheel niet ; ik zal het laatst binnengaan ; ik ken mijne wereld, ziet u......

ontbeerden. Hoe zou het zich dan kunnen verzetten tegen een tusschenkomst in China, waar de vreemdelingen gepijnigd en vermoord worden, met goedkeuring van de regeering?

Wanneer de dingen nog ernstiger worden in het Hemelsche Rijk, kon 't wel eens gebeuren, dat de zaken afgewikkeld worden, nadeelig voor de Engelsche belangen, alleen omdat de oorlog in Zuid-Afrika de heeren Chamberlain en Salisbury belet om te protesteeren.

De keerzijde van de medaille — van Pretoria."

De vloek der ongerechtigheid, zeggen wij.

De toestand in China.

Het gewicht van de gebeurtenissen in het uiterste Oosten verdeelt op het oogenblik de algemeene aandacht tusschen den opstand in China en het zuiden van het zwarte werelddeel.

Geheel het noorden van het Hemelsche Rijk is een tooneel geworden van jammeren; spoorwegen, stations en werkplaatsen zijn vernield, dorpen en gehuchten in brand gestoken; missionarissen ter dood gebracht en Europeesche ingenieurs en ambtenaren ernstig bedreigd door de buitensporigheden der Boxers, die aangemoedigd door de keizerin-weduwe van kwaad tot erger vervallen.

Doch hoever de afstand ook moge zijn, welke Pretoria van Peking scheidt, toch zal de Transvaalsch-Britsche oorlog van belangrijken invloed worden op de woelingen in China, want het kluwen, dat Kruger den Britten te ontwarren gaf, door Engeland te noodzaken alle strijdkrachten waarover het te land beschikt, naar Zuid-Afrika te mobiliseeren, brengt het *Foreign Office* in de onmogelijkheid om metterdaad voor de Britsche belangen in China op te komen en aan Rusland en Frankrijk te beletten zich met de leiding der nieuwe worsteling tusschen de Europeesche mogendheden te belasten.

Ongetwijfeld wordt thans een nieuw en beslissend tijdperk geopend voor de hardnekkige poging, reeds sedert eene eeuw door de Westersche Rijken beproefd, om den zinnebeeldigen Chineeschen muur omver te werpen.

Tot dusver waren de resultaten: de inname van Hongkong door de Britten in 1842, de opening voor den Europeeschen handel van de havens Shangaï, Ning-Po en Toerschoe, en eindelijk de opeenvolgende handelstractaten van 1858, 1860, 1861, 1862 en 1863, waartoe de Fransch-Britsche ondernemingen in het Hemelsche Rijk geleid hebben.

Doch deze reeks van nederlagen der keizerlijke regeering bracht niet de minste verkoeling in den haat der Chineezen tegenover de Barbaren, zooals zij de Westersche natiën believen te noemen. Integendeel, sedert meer dan dertig jaren heeft dit gevoel van zwijgend verzet tegen de invoering der Europeesche beschaving den machtigsten steun gevonden bij de keizerin-weduwe.

Ten jare 1873 stemde keizer Tsaï-Tchoen er in toe, aan de gevolmachtigde buitenlandsche ministers audiëntie te verleenen, „maar", zoo zeggen de bijgeloovige Chineezen, „dit bracht hem geen geluk aan." Tsaï Tchoen stierf in 1875, en onmiddellijk na zijn dood nam keizerin Toe-Hsi de teugels van het bewind in handen. Zij slaagde er, na den ontzettenden opstand der Taipings, in, een harer neven, den driejarigen Tsaï-Tien, tot keizer te doen uitroepen. Op deze wijze kreeg Tsoe-Hsi alleen de regeering, en zij gewende er zich zoo goed aan, dat zij bij de meerderjarigwording van den keizer op eigen gezag te kennen gaf namens Z. M. te willen blijven heerschen. Zij ontzag zich in Februari van het vorige jaar niet den jeugdigen keizer naar een eilandje nabij het Zomerpaleis te doen vervoeren, omdat er wegens de overwinningen der Japaneezen een reformistische beweging in China was uitgebroken. Men zal zich nog wel herinneren, hoe de keizerin toen over al degenen wist te zegevieren, die met de aloude gewoonten wilden breken.

De Europeanen zien in deze arglistige en tyrannieke heerscheres niet zonder reden een onverzoenlijke vijandin, die, trots haar jongste edict, waarbij de geheime genootschappen veroordeeld worden, de Boxers door een heimelijke medeplichtigheid stellig zal blijven aanmoedigen.

Vandaar, dat de mogendheden, wier belangen in China een verandering in den toestand van zaken eischen, zich genoodzaakt zien tot een krachtig optreden. Reeds hebben Fransche, Russische, Amerikaansche, Japaneesche en Britsche vaartuigen troepen op Chineeschen [illegible] scheept en loopt er zelfs een gerucht van een spoedige bezetting der noordelijke provinciën door Russische troepen.

Voor Engeland, dat zich reeds zooverontrust heeft over de houding van het Czarenrijk in het verre Oosten, zijn zulke mededeelingen allerpijnlijkst. Reeds las men, dat de Britsche diplomatie, om Rusland's sfeer van invloed in China te verminderen, langs listigen weg profijt tracht te trekken uit het ernstige conflict, hetwelk tusschen Russen en Japaneezen op Corea is ontstaan. Het middel is ophitsing van de V. S. van Noord-Amerika en Japan tegen het Czarenrijk. Doch de Russen hebben tot dusver zoo behendig weten gebruik te maken van de moeilijkheden der Britten in Zuid-Afrika, dat het voor laatstgenoemden wel onmogelijk zal geworden zijn, het door hen in het verre Oosten verloren terrein terug te winnen.

Wat de openbare meening in Rusland aanbelangt, de nieuwste berichten uit China laten deze natie volkomen koud. Wel heerscht er in de officieele kringen van St. Petersburg meer bedrijvigheid dan gewoonlijk, maar van onrust is niet de geringste sprake. Men houdt zich overtuigd, dat de mogendheden, en in de eerste plaats het Czarenrijk zelf, over middelen te over beschikken, om het oproer te bezweren, althans zoo zij in gemeenschappelijk overleg handelen. Toch ducht de Russische pers van Engeland's zijde verschillende moeilijkheden, maar ingewonnen inlichtingen geven allen grond tot de veronderstelling, dat de Britten, wier onverdeelde aandacht op Zuid-Afrika gevestigd blijft, wel de noodige voorzichtigheid in acht zullen nemen, om niet opnieuw in een neteligen toestand te geraken.

Vooral de optimistisch gezinde Britten koesteren de hoop, dat een conflict zal vermeden worden.

Rusland — zoo achten zij — zal, bij een beraadslaging der mogendheden over de middelen tot beteugeling van den overmoed der Boxers, den hoogsten toon blijven aanslaan, maar zonder daarbij voor het oogenblik te denken aan uitbreiding van grondgebied.

En wat de overige mogendheden betreft, wier medewerking het Czarenrijk *pro forma* op hoogen prijs veinst te stellen, zij zullen naar Rusland's pijpen blijven dansen en zoodoende er toe bijdragen, dat Rusland's sfeer van invloed in het Hemelsche Rijk aanmerkelijk stijgt, zonder dat er een druppel Europeesch bloed vergoten zou worden.

Zoo is de gedachtengang dergenen, die de zaak van de lichtste zijde [illegible] Rusland's spel in het verre Oosten alles behalve vredelievend is, en er thans weer gegronde vermoedens aanwezig zijn, dat Rusland, wel verre van aan de buitensporigheden paal en perk te gaan stellen, voortdurend op nieuwe middelen zint om Japan te tarten?

En verder, hoe gaarne de Britten ook zouden zien, dat de gansche houding der mogendheden een onpolitiek karakter blijft dragen en men zich alleen fnuiking van den overmoed der Boxers ten doel stelt, is een enkele blik in meer ruimen kring genoeg reeds, om tot de overtuiging te geraken, dat er bij de houding van deze of gene mogendheid wel degelijk een politieke tint doorschemert.

Noemen wij slechts Frankrijk, want 't is niet alleen de uitslag der stemming in den Duitschen Rijksdag over het ontwerp vlootvermeerdering, die het in deze dagen doet besluiten om op uitbreiding zijner zeemacht aan te dringen; de herinnering aan Fashoda en de gebeurtenissen in China zullen er wel den voornaamsten stoot aan gegeven hebben.

't Zou niet onmogelijk zijn, dat juist de gebeurtenissen in China het evenwicht ter zee, door de verplettende overmacht van Groot-Brittanië gebroken, herstelden ten bate van het vasteland van Europa. Het in stemming brengen eener vlootvergrooting zal zeker voor Frankrijk eene gebeurtenis van groot gewicht worden.

Om niet verder van China af te dwalen, het voornaamste punt, waarop de aandacht der Europeesche volken is gevestigd, is, dat de geheele beweging volstrekt het karakter eener anti-dynastieke betooging tegen de Chineesche regeering mist, dat zij is: eene vervolging, ingesteld tegen al wat vreemd is. De Boxers m. a. w. schreeuwen niet: „Weg met de regeering!" maar wel slaken zij luidkeels den kreet: „Dood aan de vreemdelingen!"

De Britten, wij zeiden het reeds, hopen, ontwapend als zij zijn in China door den oorlog in Zuid-Afrika, dat hunne belangen tegen Rusland in het oosten behartigd worden door hunne vrienden, de Amerikanen en de Japaneezen. Maar zij vergeten, dat de stemming in de V. S. tegenover Engeland sedert de laatste maanden van het vorige jaar er niet op verbeterd is. Gevolg hiervan zal nu zijn, dat Mac Kinley ter behartiging der Britsche belangen in China niet tusschen beide *zal kunnen* komen. En wat Japan betreft, ofschoon de gebeurtenissen in Corea voor deze mogendheid een mooi voorwendsel mogen heeten om de wapenen tegen [illegible] gen van Rusland in het uiterste Oosten tegen te gaan, toch blijft het hoogst onwaarschijnlijk of het wel alleen, zonder Britsch-Amerikaanschen steun eenige vijandelijkheid zal aandurven. Engeland zal dus met leede oogen moeten blijven aanzien, dat het Czarenrijk alleen profijt blijft trekken uit de oogenblikkelijke verwikkelingen in China en er misschien wel voor goed den Britschen invloed den kop gaat indrukken.

— Jawel. Ziehier nu het lokaal; doe uwe afmetingen naar verkiezen.

— Niet slecht. — Zindelijk........ luchtig...... frisch opgeverfd. En verder vijftien kubieke meter voor elken leerling?

— Vier slechts in de klassen, en vijftien voor de slaapzalen.

— O ja, vier. Goed. Hebt ge hier ook een *mètre* (meter) Zuster?

— Er is hier geen andere *maître* (meester) dan U, Heer Burgemeester.

— Gij spot, geloof ik. Maar ik heb zelf alles bij de hand. Zie maar. Mijn schoenen zijn precies 34 cM...... Gij lacht Zuster!...... weet dan, dat het verstand des menschen niet wordt afgemeten naar de grootte zijner voetzolen (!!) Nu, drie van mijne voeten maken dus juist een meter.

— Drie van zijne voeten, lispelt het Zustertje lachende.

— Kijk. Drie, zeven, twaalf, twintig, negen en twintig; acht en twintig zullen we zeggen.

— Neen, neen, in het geheel niet; negen en twintig. De afmetingen moeten nauwkeurig worden opgegeven, zooals u zegt.

— Nu goed dan, negen en twintig. Dus dat is in orde? Hebt ge geen potlood?...... Geen papier?...... Niet erg, ik kan me wel redden.

En ziedaar, den gerespecteerden, eersten magistraat, niet gezeten, maar languit liggende, met een stuk rooden steen op den vloer de deelsom 3 op 29 uitwerken.

Na ernstig te hebben nagedacht:

— We krijgen dus negen Meter...... *ruim.*

— Op mijn plan staat aangegeven 10 Meter 25.

— Wel mogelijk...... Dit ligt aan mijne voeten......als ik mijne zondagsche schoenen aan had, zou het juister zijn. — Vervolgens voor de breedte...... acht, tien, twaalf. Dat is 4 Meter?

— Goed — en nu nog de hoogte, om straks te kunnen vermenigvuldigen.

— En waarom dat?

— Om den inhoud te berekenen, het aantal kubieke Meters lucht.

— o Juist, de inhoud. Wat inhoud betreft, daar ben ik juist het sterkste in, maar let wel, vooral in dien der wet. „Geheel de wet en niets dan de wet," daar houd ik mij aan. Maar, hoe het aan te leggen, om de hoogte te vinden?...... O, ik ben er al. Een stoel s. v. p. Zie, ik raak juist met mijn vinger het plafond. Welnu, 1 M 60 voor mijne lengte, nog 40 cM voor mijn arm; dat is; 60 en 40 is 100, dat geeft juist 2 Meter en 50 cM voor den stoel, dat maakt twee en een halven Meter. Zoo is het immers?...... Wat dunkt u? Zie, dat heet ik vindingrijk zijn! En dan, dan, zegt u, moet men......!

— De drie afmetingen met elkaar vermenigvuldigen.

— Kom, Zuster, doe het zelf; ik vertrouw u wel.

— Er zijn dus...... 98 kubieke Meters te deelen door vier, wat ons plaats geeft voor minstens 24 leerlingen.

— Wat! Minstens? Maar *ik* ben er nog en er zal niet gezegd kunnen worden, dat men onder het bestuur van burger Triband de wet heeft verbroken. Bovendien, ik zie hier geen lessenaar, geen kaarten......

— O, ik heb gerekend op uwe vrijgevigheid.

— Jawel, ge hebt mooi praten. Weet nonneke, dat alle geldelijke bijdragen alleen ten gunste komen der openbare school. U zal men slechts dulden, dat is alles. Voor 't overige zal ik mij uit al mijne krachten verzetten tegen het invoeren der clericale besmetting in mijne gemeente.

— Dat is een erg grove en ongepaste uitdrukking, Mijnheer. Ik meen toch met recht te mogen veronderstellen, dat ik u zoo'n heel groot nadeel niet zal kunnen toebrengen; ik ben slechts eene zwakke vrouw......

— Ja, en eene zonder moed. Gij hebt niet aangedurfd, de zorgen van een huishouden op u te nemen; dat is de reden, waarom gij u in een klooster hebt begraven.

Slot volgt.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Havennieuws.

Woensdag is de bemanning van de *Aguila*, die op de kust van Aruba schipbreuk leed, met de *Lepido* naar Sto. Domingo teruggekeerd.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Salvador Bottaro (3), Johana de Bentura, J. Biemans, M. B. de Marchena, Iraida de Urdaneta, Felicia de Leito, Luisa de Look, Mina Foulborg, Eloisa Gallardo, Idalia Martinez, Leonora Manbi, Johanes Reykos, Alejandro Urbaneja (2).

Niet voor bestelling of verzending vatbaar de volgende drukwerken geadresseerd aan: Salomon A. de Lima y Esposa, Schotman en C. B. Mas, Bonaire (3).

Marine.

— Hr. Ms. *Sommelsdijk* verliet Dinsdagmorgen omstreeks tien uur de haven met bestemming naar La Guaira. Vandaar zal de commandant van dezen oorlogsbodem zich naar Caracas begeven om een bezoek af te leggen bij President Castro.

Van La Guaira gaat de *Sommelsdijk* naar Guanta, waar tot proefneming een lading Guanta-steenkolen zal ingeladen worden. De *Sommelsdijk* wordt hier Dinsdag of Woensdag terugverwacht.

— De commandant van Hr. Ms. *Sommelsdijk* wordt zooals het *Nieuws van den Dag* mededeelt, in Augustus eervol ontslagen van het bevel van genoemden oorlogsbodem en vervangen door den kapitein-luit. ter zee P. S. R. WOLTERBEEK, die hier den 16den Augustus verwacht wordt met de *Oranje-Nassau*, van den *K. W. I. M.* Met deze boot keert dan de kapitein-luit. ter zee W. DE BRUIJNE via New-York naar Nederland terug.

— De kapitein ter zee A. W. T. C. VAN WOERDEN, die hier vroeger het bevel had over Hr. Ms. *Alkmaar*, is belast met het bevel over Hr. Ms. *Noord-Brabant*.

— Hr. Ms. *Gelderland*, commandant kapitein-luit. ter zee SWEERTS DE LANDAS WYBORGH, zou bestemd zijn om in het begin van het volgend jaar naar de West-Indische wateren gezonden te worden.

De Koningin Emma-brug.

Deze week werd een nauwkeurige contrôle gehouden op de dagelijksche inkomsten der Koningin Emma-brug. Men zegt dat een en ander in verband staat met de overname van deze onderneming door het Bestuur der kolonie, dat 100.000 gld., of door de Handel- en Industrie-Maatschappij, die 110.000 gld. voor de onderneming zou geboden hebben.

De onderhandelingen over de overname der exploitatie van de waterleiding en van het electrisch licht zouden zijn afgesprongen wegens te hoogen koopprijs.

De lezing tegen drankmisbruik.

De Heer H. VAN DEN BRINK, predikant bij de P. G. alhier en oprichter van de Curaçaosche afdeeling der Nationale Christen-Geheelonthouders-Vereeniging, hield laatstleden Zaterdagavond de aangekondigde lezing. Een vrij talrijk publiek woonde deze lezing bij, die werd veraangenaamd door de muziek van *Los Dispuestos*.

De schietwedstrijd.

De uitslag van den laatstleden Zondag gehouden schietwedstrijd der *Curaçaosche Scherpschutters-Vereeniging* is als volgt:

De prijs, uitgeloofd door ZHEG. den Gouverneur der kolonie, werd gewonnen door den Heer F. AGTERBERG; verder werd de eerste prijs behaald door den Heer MORRIS CURIEL, de tweede door den Heer I. VAN LIER Ez., de derde door den Heer F. AGTERBERG en daar deze Heer daarvan afstand deed, door den Heer M. PH. VAN ROMONDT en de vierde door den Heer MOZES CURIEL.

Eenige geldelijke bijdragen, als prijs door den Heer VAN ROMONDT gewonnen, werden aan het dienend personeel geschonken.

Het electrisch licht.

Het gerucht gaat, dat onze stad weldra verstoken zal zijn van het genot van electrisch licht, wijl er een defect is aan den ketel der stoommachine, die de machineriën in beweging brengt.

Wij kunnen verzekeren, dat bedoeld gerucht valsch is, daar door het onderzoek van drie deskundigen is uitgemaakt, dat de ketel der stoommachine zeker nog zoolang kan gebruikt worden, totdat een nieuwe ketel, die reeds ontboden is, is aangekomen.

Venezuela.

Een 24sten Juli zal te Caracas met groot feestvertoon de vrede worden afgekondigd, nu de revolutie geheel heet onderdrukt te zijn. Toch moet in den laatsten tijd nog een samenzwering ontdekt zijn in den staat Zulia; zij werd echter door tijdig genomen maatregelen onschadelijk gemaakt.

— Den 7den dezer maand is een geweldige slagregen neergevallen te Caraças. Door de stroomen water, die de stad overstelpten, werd groote schade aangericht vooral aan de huizen, waarvan eenigen instortten. Men betreurt het verlies van tien menschenlevens.

Colombia.

Met het beslag leggen op de twee oorlogsschepen van de oproerlingen in de haven van La Guaira, de *Rayo* en de *Augusto*, en de inname van Cúcuta, die slechts vertraagd wordt door het aanwenden van oneerlijke middelen van den kant der opstandelingen, wordt aan de revolutie in Colombia de genadeslag toegebracht. De opstand rekt haar ellendig bestaan nog een weinig te Riohacha en in de omstreken van Panama.

— Uit Panama wordt bericht, dat het stadje Bocas del Toro in den morgenstond van den 5den dezer door een vreeselijken brand is geteisterd. Twaalf huizen werden in de asch gelegd en alleen aan de windstilte en het krachtig optreden der inwoners is het te danken, dat het vuur geen grootere verwoesting heeft aangericht. Persoonlijke ongelukken zijn niet te betreuren.

BUITENLAND.

Frankrijk. — De minister van marine heeft president Loubet een besluit ter onderteekening aangeboden, waarbij de vice-admiraal Gervais wordt aangewezen om gedurende de manoeuvres van dit jaar het bevel te voeren over de revue, vertegenwoordigende de vereenigde twee eskaders, dat van het Noorden en dat der Middellandsche Zee. Uit deze zal de ter gelegenheid der bij de opening van de tentoonstelling voorgestelde vlootrevue bestaan. Zij zou denkelijk den 14den der volgende maand plaats vinden.

Amerika. De *Tablet* citeert een schrijven van mgr. Corrigan, aartsbisschop van New-York, waarin de hoogw. kerkvoogd een overzicht geeft van den vooruitgang van het Katholicisme in zijn diocees gedurende de laatste tien jaren. Daaruit blijkt o. a. dat de roomsch-katholieke bevolking te New-York thans 1.200.000 zielen telt. In genoemd tijdsverloop werden opgericht 27 nieuwe parochiën, 250 kerken, hospitalen, scholen of kloosters en andere godsdienstige liefdadigheids-instellingen. Het getal der H. Communiën gedurende het vorig jaar bedroeg 3.190.430.

China. — Nog steeds blijft de kritieke toestand in China voortduren, niettegenstaande het eendrachtig samenwerken der mogendheden om een einde te maken aan het drijven der Boxers en van de partij der keizerin-weduwe. Japan en Rusland, beide onmiddellijk grenzend aan China, hebben bij deze verwikkelingen het meeste belang en zonden ook het grootste getal troepen. Zoo besloot Japan bij het gemeenschappelijk optreden der mogendheden naar China 23.000 man en 5000 paarden te zenden en mogen wij een kabelbericht uit Rome gelooven, dan zou de opperbevelhebber van het Japansche leger zijn aangewezen om de verbonden troepen aan te voeren tot bevrijding van Peking. Zelfs België is geneigd om op aandringen van Frankrijk een klein contingent troepen naar China te zenden ter verdediging zijner belangen. Het is te begrijpen, dat Engeland ten zeerste betreurt thans geheel en al te worden beziggehouden in Zuid-Afrika. Het kan er volstrekt niet aan denken een zoo groot aantal troepen naar China te zenden als het wel wenschen zou en het zal moeten zien, hoe bij het einde van den strijd anderen de voordeelen zullen verkrijgen, op welke het steeds in het belang van zijn handel het oog gevestigd had.

Intusschen houden de ongunstige berichten uit China steeds aan. Had men reeds zekerheid dat de legaties verwoest en uitgemoord zijn, thans melden officieele mededeelingen, dat verschillende amerikaansche en duitsche katholieke missies in de provincie Chantoung verwoest zijn; de missionarissen hebben zich echter weten te redden.

Achttien mijlen ten noorden van Tientsin zijn de verbonden Russische en Japaneesche troepen slaags geweest met de Chineezen, waarvan ongeveer 10.000 man zouden gesneuveld zijn. Ook Li Hung Chang zou te Peking de opstandelingen aangevallen hebben en door den Chineeschen gezant te Londen pogingen hebben laten doen tot het sluiten van een verbond tusschen Engeland, Amerika en Japan ter ondersteuning van de regeering in China. De verbondenen verloren in de laatste dagen ongeveer 800 man aan dooden en gewonden.

Transvaal. — 't Is ongeveer negen maanden geleden, dat de oorlog tusschen Engeland en de Zuid-Afrikaansche Republieken een aanvang nam. Vier maanden lang wisten de heldhaftige Boeren de Engelschen tegen te houden. Telkens bracht de telegraaf ons berichten over verpletterende Engelsche nederlagen. Daarna verschijnt de oude maarschalk Roberts op het tooneel van den strijd met Kitchener als zijn adjudant. Plotseling een ingrijpende verandering: Kimberley wordt ontzet, Cronjé gevangen genomen, Ladysmith eveneens ontzet, en zegevierend rukt Roberts Bloemfontein binnen. Met een onweerstaanbare kracht en ongeëvenaarde snelheid rukt hij daarna noordwaarts, nadat de Boeren hier en daar den vijand nog eenige nederlagen wisten toe te brengen. De gebeurtenissen volgden elkaâr nu snel op: Kroonstad, Heilbron, Johannesburg en Pretoria werden achtereenvolgens in een kort tijdsverloop door Roberts genomen, Mafeking werd ontzet, en Engeland verkeerde in den waan, dat de oorlog geëindigd was.

En nu? 't Lijkt wel, dat de strijd opnieuw een aanvang neemt. Neen, de oorlog is niet uit, en hij zal niet eerder uit zijn, was het fiere woord van president Kruger, dan nadat de 500 laatste Transvalers den bodem met hun bloed zullen drenken. En nog is het niet zeker, dat Engeland, niettegenstaande zijn enorme krachtsinspanning zijn doel zal bereiken. De toekomst zal moeten uitmaken of Bismarck's woord: "Engeland, Zuid-Afrika zal het begin worden

van uwen ondergang" niet bewaarheid zal worden. Zij zetten nu den strijd voort in den omtrek van Lijdenburg.

De *Times of Natal* vraagt aan haar lezers of zij ooit gehoord hebben van Obrigstadtvallei en ook of onze groote krijgslieden van Aldershot, die nu hun handen zoo vol hebben in den Vrijstaat wel iets af weten van Abel Erasmus van Lijdenburg. De schrijver van het artikel heeft in de vallei gewoond en kent dien man.

De vallei is prachtig en vruchtbaar, ongeveer 75 Engelsche mijlen in het vierkant groot, in het Oosten begrensd door de Drakenbergen en in het Noorden en Westen door de breede en diepe Oliphantrivier met de forten Oliphant en Webber. Zoolang als voedsel en ammunitie het uithouden, zouden de Boeren daar volkomen veilig zijn. Wanneer zij verdedigd wordt, is de positie „eenvoudig onneembaar" daar het een serie van vulcanische fortificaties en mijlenlange kopjes zonder begin of eind is. De schrijver staat er voor in dat 2000 Boeren met artillerie het gedurende een onbepaalden tijd tegen 200.000 Britsche troepen kunnen uithouden.

Abel Erasmus is een *Boer of the Boers* in vergelijking waarmede Paul Kruger een *hypocritecal myth* is. Wat de schrijver daarmede bedoelt is niet recht duidelijk. Abel is een knappe, schoone oude man, een *grand old man*, en zeventig jaar oud. Hij is zes voet lang en is het mooiste type van den Boer uit de oude school. Als regeeringsambtenaar heeft hij 40 jaar lang de naturellen met een ijzeren vuist geregeerd. Hij heeft nooit twisten met de gouddelvers gehad.

Hij was voorstander van het kiesrecht voor uitlanders na een 5 jarig verblijf.

Nu is hij bezig zijn district te versterken.

Voorraden en ammunitie zijn bij stroomen ingevoerd, over Komatipoort, het grensstation aan een zijlijn die naar Lijdenburg gaat. De Boeren zullen voet voor voet den weg naar Komati en Lijdenburg verdedigen. Dit ziet er, zegt de *Speaker*, die het bovenstaande overneemt niet naar een spoedig eind van den oorlog uit.

—De berichten uit Transvaal blijven schaarsch. Toch ontwikkelen de Boeren nog voldoende activiteit om het leven der Engelschen te Pretoria in het geheel niet aangenaam te doen zijn. Telkens komen zij te voorschijn op plaatsen, waar de Engelschen hen het minste verwachten, behalen den eenig voordeel of verbreken de communicatie en verdwijnen dan weder, wanneer zij voorzien door de overmacht der vijanden verliezen te zullen lijden.

Dat deze wijze van oorlogvoeren, van den beginne door den nu overleden franschen kolonel de Villebois-Marreuil voorgestaan, op den duur de Engelschen afmatten zal, lijdt geen twijfel. Het is echter de vraag, of de Boeren het zoolang kunnen volhouden, totdat de Engelschen geneigd zullen zijn onder voor de Boeren gunstige voorwaarden vrede te sluiten.

De verliezen der Engelschen van 5 Juni tot 5 Juli bedragen 3000 man, waaronder 1200 dooden. De poging van Roberts om Dewet in te sluiten is geheel mislukt. Het besetten van Minals-Neck door de Boeren is gevolgd door het verbreken der spoorweggemeenschap tusschen Pretoria en Natal.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1900.	Caracas	Hildur	Philad.	Marcb.	Caracas	Hildur.
Vertrekt van NEW-YORK	Juli 14	Juli 21	Juli 28	Aug. 4	Aug. 11	Aug. 18
Doet SAN JUAN aan	19		Aug. 2		16	
„ PONCE „	20		3		17	
Komt aan te LA GUAIRA	22		5	12	19	
Vertrekt van „	25		8	12	22	
Komt aan te PTO. CABELLO	26		9		23	
Vertrekt van „	27		10		24	
Komt aan te CURACAO	28	30	11	13	25	27
Vertrekt van „	28	6	11	20	25	Sept. 3
Doet LA GUAIRA aan	29		12		26	
„ PONCE „	31		14		28	
„ SAN JUAN „	Aug. 1		15		29	
Komt aan te NEW-YORK	2	14	20	28	Sept. 3	11

Dienst tusschen La Guaira, Maracaibo en CuraSao.

	Merida	Hildur	Merida	Marcb.	Merida	Hildur
Vertrekt van LA GUAIRA	Juli 22		Aug. 5	Aug. 12	Aug. 19	
Komt aan te CURACAO	23		6	13	20	
Vertrekt van „	23	Juli 30	6	13	20	Aug. 27
Komt aan te MARACAIBO	24	31	7	14	21	28
Vertrekt van „	26	Aug. 5	9	19	23	Sept. 2
Komt aan te CURACAO	27	6	10	20	24	3